

Fiskeri- og kystdepartementet

Vår dato
21.11.2013

Vår referanse
2013/00290-4

Vår saksbehandler
Erling Holmeset jr/92443993

Deres referanse

Høring - Utkast til forskrift i medhold av fiskesalgslagsloven

Norges Fiskarlag viser til Fiskeri- og kystdepartementets høringsnotat om ovennevnte av 10.10.2013.

I høringsnotatet går det frem at Lov av 14. desember 1951 nr. 3 (råfiskloven) vil med virkning fra 1.1.2014 bli erstattet av lov av 21. juni 2013 nr. 75 (fiskesalgslagslova). Det følger av fiskesalgslagsloven § 24 at forskriftene under råfiskloven gjeld inntil den blir opphevet, men departementet tar sikte på at forskriftene som er sendt til høring kan tre i kraft allerede 1. januar 2014. Innholdet i forskriftene er langt på vei en videreføring av gjeldende rett, men de inneholder noen endringer som følge av den nye fiskesalgslagsloven. Den største endringen er innføring av retningslinjer for å gjennomføre mekling ved uenighet om minstepris for fisk omsatt på første hånd, jf. § 12 i loven og § 3 i forslag til forskrift.

Departementet sier videre at de på et senere tidspunkt vil sende på høring forslag til ny forskrift om kvalitetskrav til høsting og håndtering av råstoff, med hjemmel i § 16 i fiskesalgslagsloven.

Viltlevende marine ressurser i privat eie

Departementet viser til at det tidligere er lagt til grunn at salgssystemet ikke omfatter viltlevende marine ressurser som er omfatta av enerett til høsting i medhold av havbeite-loven, og at det avgjørende er om ressursen var underlagt privat eiendomsrett eller tilsvarende (f.eks. høstingsenerett) da den ble høstet. Når det gjeld førstehåndsomsetning av viltlevende marine ressurser som er høstet i medhold av havbeite-loven er denne praksisen nå lovfestet i § 2 første ledd i den nye fiskesalgslagsloven, men med mulighet for departementet til å gjøre unntak i forskrift. Dette betyr at førstehåndsomsetning av en art høstet i medhold av havbeite-loven ikke er omfatta av salgslagenes enerett.

Departementet uttaler at de ikke har funnet grunn til å foreslå noen unntak fra dette utgangspunktet i loven. Norges Fiskarlag mener prinsipielt at alle viltlevende marine ressurser skal omsettes innenfor salgssystemet uavhengig om de er i privat eie eller ikke.

Rammer for mekling

Departementet legger til grunn at meklingsinstansen skal holde seg til rammene i § 12 i loven og § 3 i den nye forskriften, og den skal f.eks. ikke ta standpunkt til hvordan minstepris skal fungere i det enkelte salgslag. Samme praksisen som fiskesalgslaga følger i dag blir med det lovfestet.

§ 11 fører dermed ikke til et endret minsteprisregime, og det går frem at det er tidligere praksis for minstepris som er blitt lovfestet i den nye loven. Dette er Norges Fiskarlag svært tilfreds med.

Fiskeridepartementet uttaler at siden salgslagene kan fastsette endelige minstepris, også med en ordning med en meklingsinstans, har de et særlig ansvar for at det er en god begrunnelse for prisene, og at det er grundig dokumentasjon som er grunnlag for forhandlingene, og en eventuell mekling. Departementet uttaler, at siden salgslagene har monopol og kan fastsette prisen ensidig, er det i deres interesse å arbeide målrettet og seriøst for å sikre ei rimelig fordeling av inntektene mellom fiskere og industri. På denne bakgrunn anmoder departementet det enkelte salgslag til å avklare målene for minstepris, og gå gjennom kriteriene for fastsettelse av minstepriser i samarbeid med

industriorganisasjonene, slik at begge parter – og meklingsnemnden – har same referanseramme for minsteprissystemet og forhandlingene om minstepris i hvert fiskesalgslag. Fiskarlaget mener også det er viktig å etablere gode og objektive kriterier for fastsetting av minstepriser, men vil samtidig understreke at det forutsetter at også industriorganisasjonene er interessert i dette. Fiskarlaget vil i den sammenheng beklage at det til tross for initiativ fra Norges Sildesalgslag om et slikt samarbeid, har industrisiden hittil ikke ønsket å bidra til et slikt arbeid. Fiskarlaget vil be Fiskeri- og kystdepartementet om å anmode industrisiden til et samarbeid som departementet her etterlyser.

Etablering av meklingsinstans

I høringsnotatet fremmer departementet to alternative forslag til organisering av meklingsinstansen.

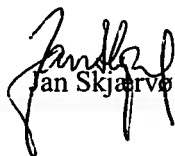
1. Det ene forslaget er å etablere to meklingsnemnder med tre medlemmer hver, en for pelagisk sektor og en for hvitfisksektoren. Riksmekleren oppnevner leder for nemndene og at det er samme leder i begge nemndene. De to andre medlemmene foreslås av industriorganisasjonene på den ene siden og av fiskesalgslagene på den andre siden.

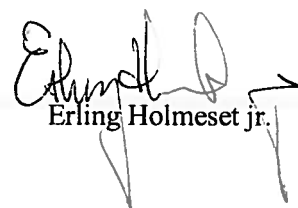
2. Det andre forslaget er å etablere ei nemnd med fem medlemmer der to av medlemmene alternerer avhengig av om det er mekling i hvitfisksektoren eller i pelagisk sektor. Lederen og to av medlemmene ved dette alternativet vil være faste. Riksmekleren oppnevner også her leder. Departementet mener det er naturlig at de to faste medlemmene har generell økonomisk kompetanse knytt til næringsøkonomi og global handel og at de medlemmene som alternerer har spisskompetanse på henholdsvis hvitfisksektoren og pelagisk sektor. Med dette alternativet må det oppnevnes syv personer, inkludert leder. Tre medlemmer etter forslag fra industriorganisasjonene og tre medlemmer vert foreslått av salgslagene.

Norges Fiskarlag støtter forslaget om to meklingsnemnder med tre medlemmer hver hvor leder er oppnevnt av Riksmekleren og de to andre i hver nemnd foreslås fra partene. Det opprettes en nemnd hver for henholdsvis pelagisk sektor og hvitfisksektoren. Dette er en modell som tilsvarer den som ble brukt under prøveperioden fram til og med 2008, og som etter det Fiskarlaget er kjent med, fungerte godt. En nemnd med fem personer, jf. alternativ 2 kan bli mindre effektivt, både med hensyn til muligheten til å samle hele nemnda, og tatt hensyn til antallet prisforhandlinger som gjennomføres per år innenfor både hvitfisksektoren og pelagisk sektor.

Departementet legger til grunn prinsipielt, at enhver organisasjon fra fiskeindustrien kan kreve mekling. Fiskarlaget mener det er mer fornuftig at forhandlingspartene, hhv. salgslagets eller fiskeindustriens forhandlingsdelegasjon kan kreve mekling. En slik modell vil i større grad sikre helhetstenking i forhandlingsopplegget enn hvis hver organisasjon kan kreve mekling. En slik modell vil også støtte opp under departementets henstillingen at det etableres kriterier for fastsettelse av minstepriser i samarbeid med industriorganisasjonene, slik at begge parter – og meklingsnemnden – har same referanseramme for minsteprissystemet og forhandlingene om minstepris i hvert fiskesalgslag.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærve

Erling Holmeset jr.

Kopi til: Salgslagene
Medlemslag